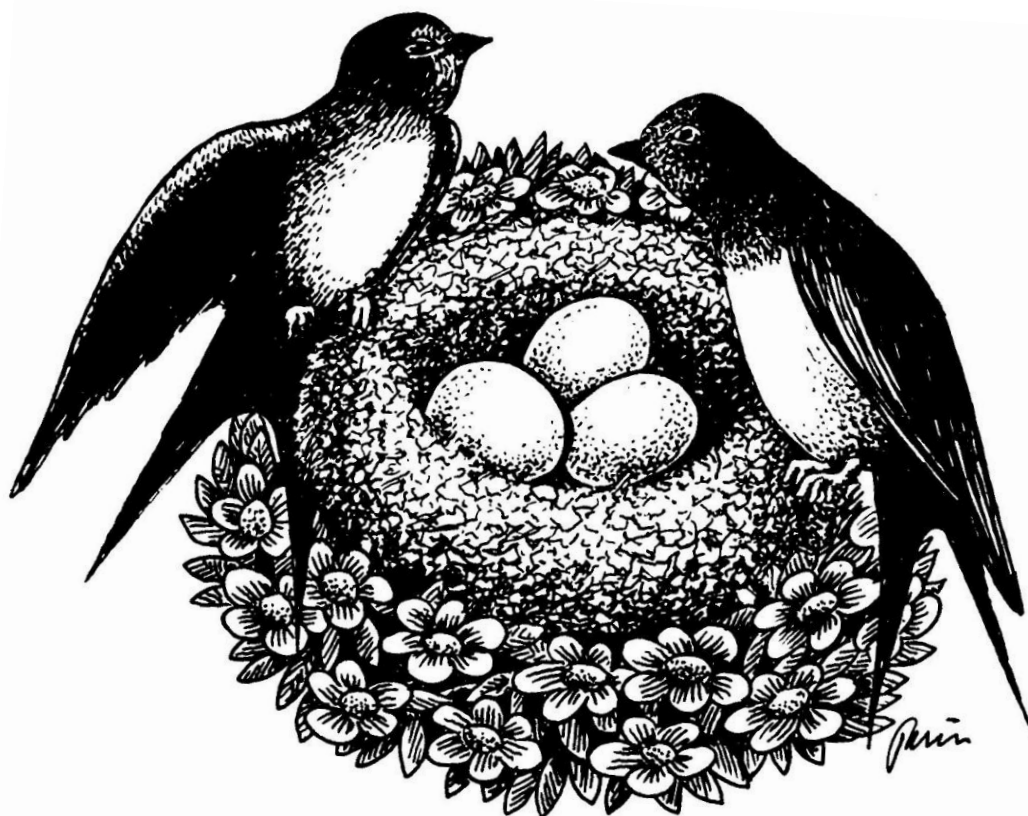

KLAS

**Glasilo Doma starejših občanov
Preddvor in enote Naklo**

letnik 21, št. 178

september 2011

Kjer lastovke gnezdiijo, so dobri ljudje doma ...

Pa smo spet skupaj

Počitnice si privoščimo tudi prostovoljci – voditelji skupin v domovih, da si nabereмо novih moči in septembra spet »poprimemo z obema rokama«.

Tudi letos nas je vodstvo Doma starejših občanov Preddvor povabilo na skupno srečanje in zakusko. Seveda nikoli nismo čisto vsi prisotni - zaradi obveznosti drugod ali česa drugega. Letos smo pogrešali našo Irmo, ki si je poškodovala roko.

Najprej nas je socialna delavka Mojca predstavila, nekateri so še dodali zanimivo pripoved ali izkušnjo in veselo nam je mineval čas. Seveda smo se tudi med seboj imeli priložnost pogovoriti in si izmenjali mnenja in izkušnje.

Seveda pa smo neponovljiv in enkratni dogodek tudi »dokumentirali«.

Pa si nas oglejte, kako smo dobre volje.

Marija Jereb, prostovoljka

Vedrost in veselost sta sonce, pod katerim vse uspeva.

Jean Paul

Da se je začelo zares in da so počitnice minile, pa dokazujeta tudi posnetka stanovalcev Doma starejših občanov Predvor, ki z izjemno voljo in požrtvovalnostjo soustvarjajo naš **Klas** in skrbijo, da njihova dragocena vedenja in izkušnje ne zatonejo v pozabo in jih lahko vsak mesec prebiramo tudi mi.

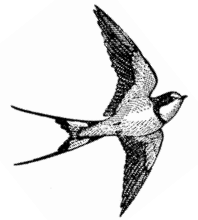
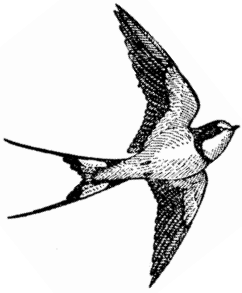
Predvsem pa so najlepši dokaz, da človekove volje in hotenj ne more omejevati niti starost.

Kjer seješ ljubezen, zraste veselje.

Shakespeare

~ 3 ~

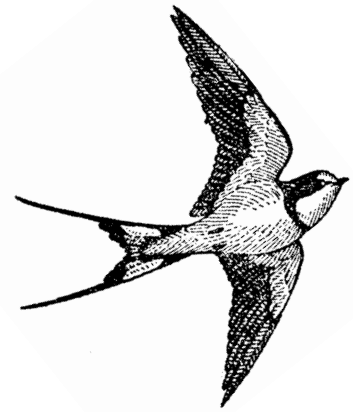

Lastovki v slovo

*Mrzel veter tebe žene,
drobna ptičica od nas,
ki'znad lipice zelene
si mi pela kratek čas.*

*Vsako jutro ptička moja
zgodaj si prepevala
Vsako noč je pesem tvoja
sladko me zazibala.
Zdaj boš zapustila mene,
oj kak srce me boli,
mrzel veter tebe žene,
pojdi kam te veseli.*

*Oh, da je mi perje dano,
rad, o rad bi spremljal te!
Pa v ledovje zakovano
revno moje je srce.*

*Oh, da je mi perje dano,
rad, o rad bi spremljal te!
revno moje je srce.*

Lastovka

je majhna vitka ptica s škarjastim repom in dolgimi ozkimi perutmi, ki šviga mimo hiš in preko streh. Je znanilka pomladi in jeseni. Naj gre za kmečko ali mestno lastovko, obe sta **simbol potovanja, domotožja in vračanja v rodni kraj.**

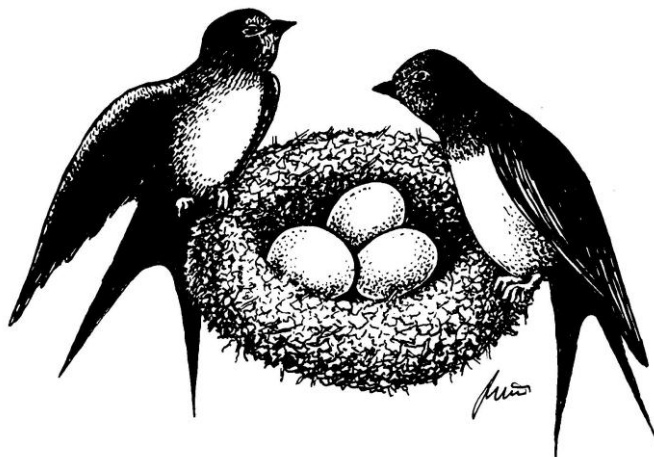
Se spomladi vrne ista lastovka v gnezdo?

Večino obstoječih gnezd spomladi lastovke spet naselijo, vendar se praviloma **ne vrnejo v isto gnezdo.**

Samci so domačemu kraju bolj zvesti kot samice. Običajno zasedejo gnezda, ki so od njihovega rodnega gnezda oddaljena manj kot 10 km, samice pa iščejo partnerje in novi dom tudi do 100 km daleč.

Spomladi se prvi v naše kraje vrnejo samčki kmečkih lastovk. Najhitrejši so tisti z dolgimi repi in zasedejo najboljša gnezda.

Nekaj dni kasneje se vrnejo v naše kraje mestne lastovke in marsikateri par sreča v starem gnezdu nepovabljene podnajemnike – vrabce. Ti poskušajo zasesti tudi novozgrajena gnezda in če jim to uspe, morata lastovki začeti znova. Šele ko je gnezdo dograjeno, je zaradi majhne vhodne odprtine za vrabce nedostopno in parček si lahko oddahne.

U t r i n k i

Lastovice

Kam pa greste, lastovice,
kaj že jemljete slovo,
ali greste gledat,
kam je zlato sonce šlo?

Prišla je jesen v deželo,
za jesenjo pride mraz,
kjer smo lani zimovale,
tamkaj čakajo spet nas.

No, pa srečno pot in zbogom,
če tako je ljubo vam.
Toda ko bo zime konec,
povrnite spet s k nam.

Pesem je povedala stanovalka Karlinca.

Saj ni res, pa je ...

V tem vročem poletju mi prihajajo na misli nekateri zgodovinski dogodki in osebnosti, kot tudi liki iz risanih filmov.

Tudi med našimi stanovalci se je našlo nekaj likov iz zgodovine ali risank. Ko moški prikorakajo v jedilnico brez pripomočkov, mi je prišla na misel veseloigra Trije vaški svetniki. Za njimi jo

primašira nekdo, ki me je spomnil na risanko Čebelica Maja. Njen veliki in suhi prijatelj je bil kobilica Filip. Tudi meni je ta lik prišel na misel ob pogledu na njegove dolge noge. Zdaj se je pripeljal grof Herman Celjski. Tudi njegov glas je podoben grofovskemu. Na vrsti je še gospa Brzina, ki se približa z veliko hitrostjo.

Spomnila sem se tudi dogodka z nočnimi ptiči in netopirji. Okoli desetih zvečer, ko sem že zaspala, me je zbudilo trkanje ob posteljno končnico. Tok, tok, tok, sem naenkrat zaslišala in se zbudila. Soseda je rekla, da je nekaj začivkalo in »zaškrebalo«. V tem pa je prišla nočna sestra in zaprosila sem jo, naj pogleda, kaj je. Pogledala je okoli postelje in pod njo, seveda pa ni našla ničesar. Nato sva s sostanovalko mirno zaspali do jutra in zjutraj je odprla vrata na balkon, da bi neznanec odletel.

V našem Domu imamo tudi dogajanja v zvezi s polhi. Pri neki gospe se je mali polhek ujel v nastavljeno past – vrečko, kjer je bilo nastavljeno narezano jabolko. Vrečko je hitro zaprla in mladička predala nekemu moškemu, ki ga je odnesel. V nekaj dneh se je pojavil večji polh pri drugi gospe. Najbrž je bila mamica malega polhca. Tudi netopirji se resnično obešajo po temnih prostorih.

Vse te prigode sem napisala zaradi vročine in poletja, da se boste malo smejali.

Nada Tičar, stanovalka

Izlet po Tirolski

Tirolska je ena od avstrijskih dežel - s slikovito pokrajino, starimi mesti in zelo razvitim turizmom.

Del te dežele smo si ogledali tudi mi. Že zgodaj zjutraj sem si pripravila zajtrk, potem me je naša negovalka Monika peljala do Preddvora. Nadaljevali smo z avtobusom, že pred peto zjutraj proti Radovljici, kjer se nam je pridružil vodič Janez. Nato pa po avtocesti mimo Jesenic, skozi karavanški predor, dolg 7864 metrov in po Koroški: Celovec, Beljak in čez reko Dravo naprej po avtocesti.

Koroška je tudi turistična dežela, s številnimi zanimivostmi - Spital, vasice Steinfeld, ima ime po gradu Stein, znanem po zimskem smučišču. Nato pa čez reko Yzel naprej ob reki Dravi skozi mesto Asling(Jesenice), Zgornjo Dravsko dolino čez reko Dravo, kjer je nekdanja meja med Avstrijo in Italijo - Južna Tirolska. Pri izviru reke Drave na italijanski strani so dvojezični napisi, italijanski in nemški.

Kraj Inlien Toblach, od koder so prišli Tirolci v Poljansko in Sevško dolino in se naselili. Na Tirolskem še danes lahko vidimo kozolce, podobne gorenjskim. Naprej ob jezeru Bocva je južna Tirolska - leta 1918 so jo prisodili Italiji.

Nadaljevali smo skozi dolino sadja, kjer pridelajo največ kakovostnih jabolk, hrušk in jagod, Nato pa naprej po cesti, ki povezuje Innsbruck in Verono. Dvigamo se čez prelaz Bremmen, dolg 1250m in nato z italijanske strani spet v Avstrijo - čez Evrobrucke, zgrajen leta1964.

Spet po avtocesti do mesta Innsbruck, središče Tirolske. Tukaj smo se ustavili in si ogledali znamenitosti starega cesarskega mesta. V tem mestu so se dvakrat odigrale zimske olimpijske igre.

Avstrijci pa veliko denarja namenjajo tudi kulturi, zato imajo veliko razkošnih gledališč in muzejev, enega v gradu Ambros. Imajo tudi lepo urejene parke. Mi smo si ogledali še cerkev sv. Jakoba in cesarsko stavbo z zlato streho, ki jo je dal zgraditi cesar za cesarico Lisi, da je lahko z balkona gledala svoje podanike.

Ko smo si ogledali delček mesta, smo se napotili po cesti čez prelaz Gerlec, visok 2400 metrov, nato pa mimo kraja Halle, nekdanje kovnice denarja in še vedno ob reki Inn do nekdanjega rudarskega mesta, naprej po alpski cesti mimo lepih vasic in hiš, obrobljenih z lesenimi balkoni. Ljudje se preživljajo predvsem s turizmom in živinorejo, nikjer pa ni njiv niti vrtov z zelenjavo, zato pa veliko rož na balkonih.

Čez prelaz je kraj Gerlos, tudi turistični kraj, kjer je umetno jezero za elektrarno. Znameniti KRIMILL slapovi padajo z nadmorske višine 1150 metrov. To so veliki slapovi z mnogo vode, ki odteče v reko. Slapovi so leta 1983 - z okolico 1800

kvadratnih kilometrov - vpisani v nacionalni park in so najvišji in največji slapovi v Evropi, z mnogo različne flore in favne.

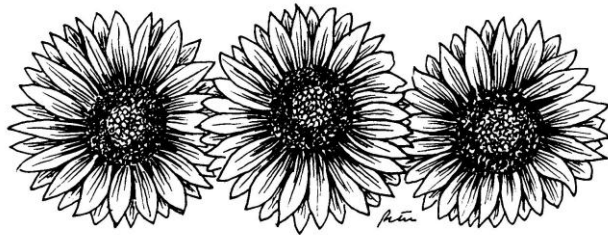
Po ogledu slapov smo se napotili čez dolino pri kraju Heiden Bach do vasice Hellers Bach, kjer ima naš rojak Lado, doma iz Kranja, gostišče. Tu smo imeli kosilo, se odpočili in nadaljevali pot proti Lienzu, kjer »smo zašpilili klobaso«.

Pot smo nadaljevali proti domu v Slovenijo. Videli smo lepa mesta, gorske prelaze, šumeče slapove, gorske reke ... Težko si je predstavljati, treba je videti.

Tako smo pozno prispeli v Preddvor, utrujeni, a zadovoljni. Do domskega praga me je pripeljala gospa Jožica. Hvala vsem, posebno pa organizatorju za tako lep izlet.

Marija Bliznac, stanovalka

Praznovali smo rojstne dneve

Leto je naokoli in zopet smo se zbrali stanovalci, ki v avgustu praznujemo rojstne dneve. Imeli smo se nepopisno lepo. Darja nam igra na harmoniko tako lepo, da sem bila od veselja vsa v solzah. Rada imam glasbo in domače pesmi. Pogoščeni smo bili s torto, pijačo in kavo. Bilo je kot na sejmu. Zelo hvaležni smo za to nepozabno srečanje.

Sedaj, ko bo konec počitnic, z veseljem zopet pričakujemo Naceta Gorjanca, da bomo skupaj z njim prepevali. Takrat je tudi zelo lepo, saj je pravi mojster v petju in igranju na klavir ter pevovodja.

Angela Likar, stanovalka

Čebelji piki

Nekateri čebelarji so si včasih kar sami zdravili revmo, in sicer s čebeljimi piki. Med njimi je bil tudi moj oče. Ujel je čebelo, jo položil na nogo in jo prisilil, da ga je pičila – to opravilo ni bilo prijetno. To je delal 37 dni. Prvi dan ga je morala pičiti ena, drugi dan dve, tretji dan tri

čebele. Vse to je moral početi, dokler ni dosegel 37 pikov. Nato pa je nadaljeval v obratni smeri – od 37 pikov do enega.

To sem napisal na osnovi pripovedovanja moje mame, ki je občasno opazovala očetovo početje. Vendar vedno skrivaj! Ni mi pa povedala, do katerega števila pikov je oče zdržal.

Menim, da je bilo to zelo mučno opravilo, kar je občasno tudi oče sam tako komentiral. Lahko si izračunate, koliko pikov je to!

Takšne je bila tiste čase čebelarska medicina.

Očetu sem rad pomagal pri delu s čebelami. Včasih sem v čebelnjaku tudi prenočil. Bilo je prijetno.

Janko Štiherl, stanovalec

Živali v pregovorih

Ko mačke ni doma, miši plešejo.

Pes, ki laja, ne grize.

Osel gre samo enkrat na led.

Kjer osel leži, tam dlako pusti.

*Osamljen človek najde prijatelja v
živali.*

Pregovore izbrala Marija Romih, stanovalka.

Iz česa je šola

Šola je narejena iz znanja,
učilnic in lenob,
ki med poukom gledajo v strop,
iz učiteljic, ki mučijo nas,
vedno zanje je nepravi čas.
Po stenah so plakati,
ki jih je potrebno brati,
na tabli ogromno besedilo,
ki ga potrebno je mučno pisati.
Na koncu pa sledita še
šolska streha in obilo smeha.

Tjaša Snedec, 6. a

Šola je narejena iz učenja,
znanja in mišljenja.
Iz pisarn, kabinetov in učilnic,
iz zbornic, stopnišč in jedilnic.
Iz tajnikov, pedagogov in ravnateljev,
iz hišnikov, učiteljic in učiteljev.
Iz preverjanj, testov in spraševanj,
iz govornih nastopov in drugih ocenjevanj.

Iz pravil, kazni in pohval,
iz beležk, redovalnic in spričeval.
Seveda pa tudi iz učencev,
lenuhov, odličnjakov, skopuhov in prvakov.

Meta Mekuč, 6. b

Vloga matere v Prežihovih Samorastnikih

Hudabivška Meta je bila vse življenje revno, preprosto in dobrosrčno dekle. Bila je iz revne družine in je živela sama z materjo. S svojim preprostim razumom in dobroto ni mogla doumeti krutosti nekaterih ljudi, saj sama ni poznala take sovražnosti. Nanjo v zgodbi naletimo pri sedemnajstih letih, ko je zanosila s sinom bogatega kmeta – Ožbejem Karničnikom. Njegov oče te zveze seveda ni odobral, saj je bila Meta revna, Ožbej pa sin zelo uglednega kmeta, ki ni hotel, da bi mu Meta delala sramoto pri hiši. Na vse pretege je skušal razdreti zvezo, vendar sta se Meta in Ožbej ljubila tako srčno, da njune ljubezni ni bilo mogoče uničiti.

Meta je celo življenje živela v bedi, saj Ožbej ni bil odločen človek – bil je pod očetovim vplivom. Meta in Ožbej sta imela vsega skupaj devet otrok, a se Ožbej zanje ni brigal. Meta jih je morala preživljati sama. Bila je požrtvovalna in kljubovalna, saj je hotela le v miru uživati v ljubezni z Ožbejem in svojimi otroki. Vsa vas je sprevidela, da takih močnih čustev, ki gorijo v Meti za Ožbeja, ni moč zatreti, zato se je javno mnenje začelo nagibati na njeno stran. Začeli so zaničevati Karničnika v njegovi trdosrčnosti in napuhu.

Njeno ravnanje se mi je zdelo pravilno, saj bi se moral vsak postaviti zase in se ne pokoravati nekomu, ki misli, da je boljši samo zaradi materialnega premoženja. V revnih družinah se imajo ljudje ponavadi rajši, kajti če nimajo denarja, imajo vsaj

drug drugega in so srečni. Medtem pa v »aristokraciji« ni tega odnosa do staršev, bratov in sestra. Vsega je preveč in se ne znajo niti pogovarjati, kaj šele, da bi bili sposobni normalnih družinskih odnosov. To se vidi v Ožbejevem primeru, saj je zaradi terorja svojega očeta zabredel v alkoholizem, kar ga je tudi pogubilo. Tako nesebično ravnanje mater, ki bi dale vse za svoje otroke, v današnjem svetu ni več prav pogosto. S svojim naraščanjem se ne ukvarjajo več toliko, zato so otroci včasih od svojih staršev zelo odtujeni, kar jih privede do drogiranja, alkoholizma ali tudi drugih kaznivih dejanj. Meta bi bila zelo dobra mati, če bi si lahko privoščila, da bi bila več časa s svojimi otroki, a tega ni mogla, ker je bila primorana za preživetje cele dneve delati, otroci pa so tudi odšli delat daleč vsaksebi. Zato tudi niso imeli toliko osebnih stikov, a vendar so se imeli zelo radi. Izkoristili so tisto malo časa, ko so bili skupaj, česar je v današnjih družinah vse manj.

Včasih so imeli starši več avtoritete in vpliva na otroke, vendar pa se mi ne zdi primerno, da svojim otrokom niso pustili, da bi

si sami izbrali življenjskega sopotnika. Ne glede na to, kako različni sta si družini materialno, za pravo ljubezen ni mej. To je tisto, kar si je Meta tudi vedno želela, pa čeprav ji ni bilo usojeno, da bi uživala srečo v zakonu.

Njeno edino veselje so bili njeni otroci. Čeprav so ji povzročali skrbi, jih je imela vseeno najraje na svetu, kar je tudi edino pravilno ravnanje.

David Matjačič, 9. b

Svetovni dnevi v septembru

- *Svetovni dan boja proti nepismenosti* (8. september)
 - *Svetovni dan prve pomoči* (11. september)
- *Svetovni dan ohranjanja ozonske plasti* (16. september)
- *Svetovni dan alzheimerjeve bolezni* (21. september)
 - *Svetovni dan jezikov* (26. september)
 - *Svetovni dan gluhonemih* (30. september)
 - *Svetovni dan srca* (30. september)

Iskrica

Na pomladansko in jesensko praznovanje Marije pa se nanaša tudi pregovor, povezan z lastovko:

»Pomladanska Marija (25. marca) pripelje lastovke v deželo, jesenska (8. septembra) jih pa odpelje«.

Utrinke je pripravila Mirjana Debelak,

ilustriral Peter Trobec.

VRTILJAK ŽIVLJENJA – O malih ljudeh

9. del

Prišel je dan, ko je šla Viktorija prvič na predavanje. Zelo se ga je veselila in zadnjo noč sploh ni mogla spati. Po glavi so se ji podile različne misli. Predvsem pa jo je skrbelo, kako se bo znašla v novem okolju.

Zgodaj je vstala, saj je hotela v šolo priti malo prej, ne v zadnji minuti. V miru je zajtrkovala, potem pa se je oblekla. Njen stil oblačenja je bil športni. Tudi zdaj ga ni hotela spremeniti. Oblekla je kavbojke, rdeč pulover, bel brezrokavnik in rdeče športne copate. S svojimi svetlimi kodri je bila prava lepotica. Izgledala je veliko mlajša, kot je bila v resnici. Nihče ji ne bi pripisal 19 let. Njena polt je bila nežna, postava vitka. S svojim izgledom je bila zadovoljna. Počasi se je odpeljala. Bila je kar precej nervozna, saj je bil danes zanjo velik dan. Pred fakulteto je komaj našla prazno parkirno mesto. Ko je stopila do vrat, so jo starejši študentje usmerili v pravo predavalnico. Sploh si ni predstavljala, da bo ta velik prostor v trenutku poln. Bilo je kot v panju, drug čez drugega so govorili in tudi ona je hitro našla nekaj deklet, s katerimi so se predstavile in sproščeno klepetale. Ko je vstopil predavatelj, so vsi utihnili. Viktorijo je dogajanje vsrkalo in čas je kar prehitro tekel. Približno enako je bilo na vseh predavanjih. Bila je navdušena. Ko se je peljala domov, je že spet komaj čakala na naslednji dan. Skoraj istočasno so prišli mami in Tone iz službe in ona iz šole. Šli so kar k Ani, ki jih je že čakala s kosilom. Šele zdaj je Viktorija ugotovila, da je zelo lačna. Morala je natančno razložiti, kaj se je dogajalo na predavanjih. Nato jo je Tone preseneti:

»Danes si začela novo poglavje svojega življenja. Vzemi tole, kar ti dajeva z mami! Veva, da štipendije še ni, ti pa boš imela zdaj na začetku tudi veliko stroškov. Hočeva ti malo pomagati. To je najino darilo, da ti pokaževa, da sva nate zelo ponosna.

Tudi za naju je danes poseben dan. Želiva, da naši odnosi še vedno ostanejo dobri in pošteni. Če boš rabila najino pomoč, naj bo v denarju ali pa samo nasvet, se na naju vedno lahko zanesesh. Prosiva te le to, da si izbereš dobro družbo, ne družiš se s tistimi, ki preveč pijejo, ali celo jemljejo mamila. Moraš naju razumeti, da se bojiva zate in ti želiva le dobro.«

Viktorija je bila kar malo ganjena, saj sploh ni pričakovala, da bo dobila tak zajeten kupček denarja. Lepo se je zahvalila, obljubila, da ne bo po nepotrebnem zapravljala, o vsem pa se bo doma pogovorila. Poudarila je, da bo ostala taka, kot je bila do sedaj, saj ve, da je njihova podpora najvažnejša. Rekla je še, da bi rada kar najhitreje doštudirala, saj je njena velika želja, da bi delala s prizadetimi otroki.

Viktorija je hitro ujela ritem študija. Vse izpite je opravljala v roku. Dobro se je ujela z dvema kolegicama. Ker sta bili doma v Prekmurju, sta stanovali v študentskem domu. To sta bili Sara in Petra. Takoj so si bile všeč, izmenjavale so si zapiske, knjige in kar veliko časa preživele skupaj. Kadar je bilo na kakšno predavanje treba počakati, je Viktorija odšla z njima v stanovanje. Imeli sta majhno kuhinjo, kopalnico z WC, dnevno sobo in sobo, v kateri sta spali. Včasih je Viktorija pri njiju tudi prespala. Res so se dobro razumele in ob sobotah šli z Viktorijo domov. Vsi so ju imeli radi, posebno Ana je rada poklepetala z njima. Vedno je za njih pripravljala razno pecivo in jedi, ki so jih imele rade. Če bi jih kdo opazoval, bi mislil, da so vsi ena družina.

Včasih pa so se šle dekleta tudi poveselit. Vsako soboto so študentje organizirali razne plesne z živo glasbo. Predstavljale so si razne študentske skupine. Ti plesi so bili zelo solidni, brez pijače in izgredov. Zelo radi so se jih udeleževali tudi študentje iz medicinske fakultete. Med njimi je bil tudi Sarin brat Pavel, ki je bil dve leti starejši od nje. Ko mu je Sara predstavila Viktorijo, sta oba naenkrat obstala. Njune oči so se ujele in med njima je nekaj preskočilo. Kar dolgo časa sta se držala za roko

in nista mogla umakniti pogledov. Takoj jo je prosil za ples in skoraj cel večer sta plesala. Ugotovila sta, da se zelo dobro ujameta. Ko je bilo zabave konec, jih je pospremil do doma. Preden je šel, sta si z Viktorijo izmenjala telefonske številke. Vprašal jo je, če jo kdaj lahko pokliče. Ponudil se ji je, da ji rade volje razkaže Ljubljano. Sari in Petri pa je rekel, da bi bilo dobro, če bi ga vzele s seboj v kino. Ko je odšel, so ugotovile, da mu je Viktorija všeč. Sara je povedala, da je zelo priden študent, vse izpite opravi z dobro oceno, malokrat gre na plese ali v kino. Imel je punco, a sta se razšla, zdaj pa je že skoraj celo leto sam.

Viktorija dolgo ni mogla zaspati, čudno se ji je zdelo, da ves čas premišljuje o Pavlu. Kmalu je ugotovila, da ji je všeč. Nehote ga je primerjala z Klemenom, in spoznala, da je čisto drugačen. Ob misli nanj je zaspala.

Ko je nekega dne prišla iz šole, ji je Ana rekla: "Danes sem pa izvedela, da Anja živi pri Klemenu, tudi za njih dela, saj jim vodi poslovne knjige. Saj je ravno končala ekonomsko šolo. Tako, da je kar zadovoljna, da so jo vzeli v službo. Zdi se mi, da bo kmalu poroka. Klemen pa se je čisto zaljubil v svoj motor. Menda drvi kot veter, in staršem nič ni všeč, ko vozi tudi Anjo. Veš, pa tudi pije, kar malo preveč. Sem kar vesela, da je med vama konec. Kako bi trpela, če bi vedela, da se voziš z njim, on pa preveč popije. Upam, da bo spoznal, daje to nevarno početje! No, to ti še moram povedati, da njegov oče govori, kako je bil Klemen neumen, ker te ni znal obdržati. Anja mu ni nič preveč všeč."

Viktorija ne te besede ni nič rekla, sklenila pa je, da bo Klemnu ob prvi priložnosti rekla, naj neha s tem neumnim početjem. Če si hoče ustvariti družino, se mora spametovati. Zelo jo je presenetilo, da je spet mislila na Pavla in ga primerjala z Klemnom. Da bi odgnala te misli, je Ani začela pripovedovati, kako so se zabavale na zadnjem plesu. Vse ji je povedala tudi o Pavlu. Rekla je, da bodo eno nedeljo vsi prišli na obisk. O vsem

tem je pripovedovala zelo ognjevitost in Ana je takoj ugotovila, da ji je Pavel všeč. Zdelo pa se ji je najbolje, da o tem še molči. Sara pri sebi si je želela, da bi bil že čas, da tudi Viktorija najde ljubezen. Upala je, da bo srečnejša od nje, ki ljubezen pozna le iz knjig.

Ko je Kristina nekega jutra prišla v šivalnico, je bilo še vse zaprto. Čudno se ji je zdelo, da gospa Marija zamuja, saj je bila poosebljena točnost, vsak dan je bila najmanj pol ure pred začetkom že tam. Ko so prišle še ostale, se je odločila, da gre pogledat, kje se je šefica zadržala. Pozvonila je, a na njeno trkanje in zvonjenje se ni nihče oglasil. Ugotovila je, da je nekaj zelo narobe, da se je gospe nekaj hudega zgodilo. Začela je klicati in še ostale so pritekale. Zagledale so, da je okno v shrambi odprto, roleta pa na pol spuščena. Ivica, ki je bila najbolj suha, je zlezla noter in šla potem odpret vežna vrata. Stekle so v spalnico, pred posteljo na tleh je ležala Marija. Mislile so, da je mrtva, a kmalu so utripale pulz. Bila je nezavestna. Hitro so poklicale reševalce. Zdravnik jo je pregledal in ugotovil, da jo je zadela možganska kap. Odpeljali so jo v bolnico.

(se nadaljuje)

Olga Marinšek Kepić

VABILO ZA SEPTEMBER 2011 – DSO Preddvor

- **ROČNA DELA** – ponedeljek in četrtek ob 9.15 uri v delovni terapiji
 - **VAJE ZA VADBO SPOMINA** – ponedeljek ob 11. uri v delovni terapiji
 - **SKUPINE ZA SAMOPOMOČ** – torek ob 10.15 uri
 - **KRIŽANKA** - četrtek ob 13.10 uri v delovni terapiji
 - **KNJIŽNICA** – četrtek od 14.–14.30 ure
 - **MOLITVENA URA** – petek ob 10.30 uri v Josipinini sobi
 - **JUTRANJA TELOVADBA** –
novi dom – od ponedeljka do petka ob 8.50 uri
grad pritličje – od ponedeljka do petka ob 7.45 uri
grad 3. nad. – ponedeljek, sreda in petek ob 8.45 uri
-

ZAKLJUČNO DRUŽENJE SKUPINE STANOVALCEV, ki so se udeleževali masaže stopal z Bio Sinhron aparaturo - sreda, 7. september dopoldne ob jezeru Črnava

Z BESEDO IN SLIKO SKOZI ČAS z Mirjano Debelak - četrtek, 8. september ob 10. uri v delovni terapiji in sreda, 21. september ob 10. uri v delovni terapiji

MAŠA – petek, 9. september ob 10.30 uri v Josipinini spominski sobi

BRANJE ZGODB z Olgo Kepic - ponedeljek, 12. september ob 15. uri v dnevnem prostoru

IZLET V MOJSTRANO (ogled Slovenskega planinskega muzeja) - torek, 13. september dopoldne

SREČANJE STANOVALCEV GORENJSKIH DOMOV v Domu upokojencev Kranj – predavanje o fosilih in mineralih - sreda, 14. september dopoldne

TOMBOLA
četrtek, 15. september ob 11. uri v novem domu
sreda, 21. september ob 10.30 uri v pritličju gradu

ZGODOVINSKI KROŽEK z Markom Ogrisom -
četrtek, 19. september ob 14. uri v delovni terapiji

PEVSKO DOPOLDNE s harmonikašico Darjo Jelenc -
četrtek, 22. september ob 9.30 uri v 1. in 2. nadstropju gradu

PRAZNOVANJE ROJSTNIH DNI za stanovalce rojene v maju s harmonikašico Darjo Jelenc -
četrtek, 22. september ob 10.30 uri v dnevnem prostoru

KVIZ z Olgo Kepic -
sreda, 28. september ob 10.30 uri v dnevnem prostoru

KULTURNI PROGRAM OB MEDNARODNEM DNEVU STAREJŠIH -
sreda, 28. september ob 17. uri v jedilnici

OBISK FESTIVALA ZA TRETJE ŽIVLJENJSKO OBDOBJE v Cankarjevem domu v Ljubljani (sodelovanje v kulturnem programu dijakov ESIC Kranj) -
četrtek, 29. september dopoldne

(Iz objektivnih razlogov lahko pride do spremembe programa.)

Program pripravila:
Irma Čebašek, delovna terapevtka

Vrabček potepuh, vrabček lenuh, torbico je nosil, živeža je prosil.

Lastovka gospa mimo je prišla – ali ne boš nič delal, ga je vprašala,
kako boš živel brez dela?

Čisto enostavno – pri nas zaslužijo tisti, ki ne delajo več, kot tisti,
ki se trudijo.

Umek Anton, stanovalec

Uredniški odbor:
Irma Čebašek, delovna terapevtka, DSO Preddvor
Mirjana Debelek, profesorica, zunanja sodelavka